

Szepesi Attila

Óbudai varjak

*Tavaszt tanulnak északi zarándokok,
a városnegyed koszlott varjai.*

*Szélörvény-magasban
korrogva keringő fekete sereg.*

*Égi koldusok,
hajdani címermadarak*

*írnak kört kör után –
röptük összekaszabolja a hideg levegőt.*

*Micsoda táncrend, barbár koreográfia,
egyszerre érdes és tünékeny.*

*Világvándor égi csavargók,
varjúmenyecskék, varjúlegények*

*légi bukfencet hánynak
harangja-fosztott fekete torony körül.*

*Nász, nász varjúnász,
csavargó népe, kormos seregé,*

*lélek-magasban keringő,
mámortól ittasult fekete seregé,*

*zúgó szárnyú hadé, mely iránytű nélkül
ékelődik a tér idegen redőibe.*

*Ország, város mindegy nekik,
véres hadak útja, farsangi bolondozás.*

*Csillagukat követve
jönnek hívatlanul.*

*Szárnyak kényszere űzi őket,
fekete ünnep, víg mulatság.*

*Rügyeket pattintó
fák hegyében korrognak.*

*Alattuk kihajított lábas, vaságy, foszló csizma,
grundon búzló kutyatetem.*

*Tűzfal tövén, romos gyártelepen
görbült árnyékfigurák*

*gunnyasztanak, kezüket melengetik
veres rőzselágnál: nevüket vesztő kósza lelkek.*

*Bukott angyalok, maguk sorsától elszabadulva,
Istentől elfeledve*

*húnyó parázsnál
borosan dudorásznak –*

*Elfoszlik a zimbele-zumbele dallam,
lepereg, akár a varjútoll*

*és nincsen hozzá kíséret,
dobok dübögése, pattogó verkliszó,*

*csak messzi hajókiért-rikkantás, jégcsapok pendülése,
meg a világító szél muzsikája.*

Déli szél

*Papírsárkányt továbbisz,
emelgeti lányok lenge
szoknyáját,
folyóvizet áraszt,
árus-bódét borogat,
meglódul.*

*Bedudál az ablakon,
sramlizenés sikátorban
táncot jár,
sodor harangzúgást,
madárfütytöt, dobszót,
felmordul.*

*Lekapja a kalapod,
görget kutyakoponyát,
meghóköl.
Sodor átkot, áldást,
hova viszi, hova nem,
fütyül rá.*